

Mill. Kr. Det er altsaa spist op, og saa skulde vi staa med et Underskud eller et Tilskud fra Staten paa 3 Mill. Kr. Nu har den højtærede Minister ikke kunnet nøjes med 12 Maaneder til et Aar for Sukkerordningens Vedkommende, men har villet have 13 Maaneder til det sidste Aar. Jeg synes, det er ret mærkeligt. Her havde der, synes jeg, naar Ministeren vilde have taget blot noget Hensyn til Statskassen, været Anledning til at lade den nye Sukkerordning gælde fra 1. Oktober i Aar, altsaa et Aar efter, at den gamle Ordning var traadt i Kraft. Jeg ved nok, at Ministeren vil kunne sige: Ja, men det Sukker, der bruges i Oktober Maaned, stammer fra forrige Aars Høst, og det er naturligvis rigtigt. Men det samme gjaldt jo i Fjor, og da blev Sukkerordningen sat i Kraft fra 1. Oktober i Henhold til Kornloven af 20. Marts 1918. Vi har altsaa i Aar i Stedet for 12 Maaneder 13 Maaneder at regne med, og naar Underskuddet ved denne Ordning er ca. 18 Mill. Kr. paa et almindeligt Aar, maa vi formentlig komme op til et Underskud paa 19 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Det væsentligste Punkt med Hensyn til denne Ordning er dog efter min Mening, at der her regnes med, at vi skulde for i Aar kunne have en Produktion af 150 Mill. kg Sukker. Efter de Oplysninger, jeg har kunnet indhente om dette Spørgsmaal, har Produktionen for i Fjor været ca. 130 Mill. kg. Nu mener Ministeren, at vi i Aar kan vente en Produktion paa 20 Mill. kg mere; men jeg ved ikke, hvorpaa Ministeren bygger denne Opfattelse. Spørger man Dyrkerne af Sukkerroer om, hvorledes Høsten kan ventes at blive i Aar, svares der i Almindelighed, at den bliver ringere i Aar end i Fjor, og selv om det Areal, der har været besaaet med Sukkerroer i Aar, er lidt større, end det var i Fjor, hører der dog meget til at faa forøget Produktionen med 20 Mill. kg. Men det er altsaa disse 20 Mill. kg, som sætter Ministeren i Stand til at fremlægge et Forslag med de Priser, som her foreslaas. De nævnte 20 Mill. kg beregnes jo at skulle give et Overskud af 10 Mill. Kr., men hvis Ordningen svigter paa dette Punkt, kommer vi til at gaa ud af det kommende Aar med et ikke ringe Underskud, og saa synes jeg endda, Stillingen er mere ugunstig, naar vi ser paa Forholdet som Helhed.

Maa jeg for øvrigt spørge den højtærede Minister, hvad Grunden er til, at den Pris, der skal betales til Sukker-

fabrikkerne, er blevet sat op til 72 Øre pr. kg. Da vi behandlede Spørgsmaalet i Sommer, gik jeg ud fra — og jeg troede, det var rigtigt —, at Prisen skulde være 70 Øre pr. kg. Nu kan jeg meget vel tænke mig, at Udgifterne til Lønninger er steget noget, saa at der maaske af den Grund kan være Grund til at forhøje Prisen lidt, men det drejer sig her om en Forhøjelse af Prisen til Fabrikkerne paa ca. 3 Mill. Kr., og det forekommer mig at være mere, end man kan begrunde med en Stigning af Arbejdslønnen.

Endelig vil jeg gerne med Hensyn til Sukkerordningen spørge den højtærede Minister, om det ikke var Forudsætningen, da vi fra først af traf en Ordning med Sukkerfabrikkerne, at Fabrikkerne skulde kunne vedblive at udrede til deres Aktionærer et Beløb, der nogenlunde svarede til det Udbytte, de havde faaet i de senere Aar. Jeg troede, at det var Forudsætningen; men nu ser man jo, at Sukkerfabrikkerne for Tiden drøfter Spørgsmaalet om at udstede en halv Friaktie og udbetale Bonus og Ekstraudbytte; det kunde derfor interessere mig at vide lidt om, under hvilke Forudsætninger man traf den oprindelige Ordning.

Lovforslagets øvrige Bestemmelser skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Vi fra vor Side kan tiltræde Bestemmelserne vedrørende Brødprisen og for øvrigt ogsaa vedrørende Sukkerprisen, forsaavidt vi da kan stole paa, at den Ordning, som her foreslaas, kan gennemføres. Derimod ønsker vi, at Bestemmelserne vedrørende Priserne paa Flæsk og Mælk indføres i Dyrtidsloven. Vi ønsker at forhandle med den højtærede Minister herom og — hvis det skulde blive nødvendigt at faa nedsat et Fællesudvalg — ogsaa med det andet høje Ting for om muligt at naa en Ordning i den Retning. Vi mener, at det er nødvendigt, at den samlede Udgift, der her er Tale om, nedsættes en Del. Jeg skal ikke nævne noget Tal for ikke at foregribe de kommende Forhandlinger, men vi anser det for tvungende nødvendigt at Hensyn til hele den finansielle Stilling, at vi her naar til en Nedsættelse, og ud fra denne Opfattelse vil vi fra vor Side altsaa være villige til at forhandle om alle Enkeltheder vedrørende det foreliggende Forslag. Jeg skal lige bemærke, at den Bestemmelse, der findes i § 5 om Margarinen, anser vi det ikke for nødvendigt at træffe paa det nuværende Tidspunkt.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til en meget hurtig Behandling.